

EMPORDA FEDERAL

Terra de llibertat i d'unitat del EMPORDA en una sola paraula.

Preus de subscripció

Figueres 1 pta. trimestre.
Fora. 1'25

Setmanari d'U. F. N. R.
Redacció y Administració: Carrer de la Presó, n.º 8.

Número solt 10 cents;
atrasat 20

Any VI

Figueres 9 de Setembre de 1916.

Núm. 289.

Moderna Farmacia Cusi. - Figueres

BLITZ-SIFON

Aparell per a fabricar-se un mateix begudes gaseoses instantànies.

Utilíssim als estiujeants, amb ell, a més de la comoditat que representa tenir a tot hora una beguda agradable, evita l'inconvenient que representa el transport d'ampolles, sempre incòmode i propens a trencaments.

Preu del sifon 11 pessetes

Fabricar 1 litre de beguda gaseosa costa 10 cèntims.

Dipòsit: MODERNA FARMACIA CUSÍ

El Nacionalisme i la patria gran

S'ha intentat combatre les aspiracions del nacionalisme català en nom de l'idea o sentiment de germanor humana, en nom de l'idea d'una «Patria gran, o d'una «Patria Universal».

El diputat Salas Anton, sembla fet d'encàrrec per a donar-nos, en l'hora actual, un exemple del tipus *universalista* del passat segle. Avui ja apenes en queden d'homes que pensin aixís. I no es que s'hagi abandonat, malgrat l'actual lluita entre els estats europeus, l'aspiració d'una associació mundial; sinó que per a arribar a aquesta gran organització social, es considera com a medi mes propi la federació de pobles lliures.

Peró la dificultat, en aquest cas, consisteix en determinar quins han d'esser els pobles, quines han d'esser les unitats que han d'associar-se.

La tendencia universalista antiga es manté encare en proclamar com a Estats únics, com a nacionalitats amb dret al concert universal, les que estant formades ara per la força de les armes. S'istilen, encare avui dia, uns homes *progressius* que no voien regoneixer sinó la vida de les nacionalitats que son fruit de l'arti-

fi, de les guerres i dels pactes i renyines dels antics sobirans. Encare hi han homes que, com en Salas Anton, volent passar per els avençats *de mes endavant*, defensen una *patria oficial* i un idioma oficial en contra de les patries i els idiomes natuuals; o presos sota el poder de les oligarquies.

Una vegada, en Lerroux va definir la «patria» aquella patria que en un istiu volgué portar ell simbolitzada en el barret, i digué «la patria espanyola existeix, te fronteres que la delimiten; te exercits que la defensen».

Nosaltres, creiem que val mes no definir-la la patria i menos portar les conseqüències de la seva definició en lleis i codis. Que cadascú se la defineixi, que cadascú l'estimi segons li dicti el cor.

Encare que cosa doctrinaria i vella, el sistema federatiu que proclama en Pi Margall, bonament aplicat, resolt perfectament aquestes qüestions, donant llibertat a les petites nacionalitats, com Catalunya, per a tenir las seves lleis, el seu petit Estat, la seva propia llengua en la llegislació, en els tribunals, en les escoles, i per a que aquestes nacionalitats s'associin en altres Estats, federals, i per a que aquestos Estats federals composin la gran familia

GRANS MAGATZEMS PUIG PARIS

La casa que ofereix els articles mes nous i mes bons, a preus mes baratos.

- PANYERIA
- CORBATERIA
- CAMISERIA
- GENRES DE PUNT
- BISUTERIA
- MOCADURIA
- VELLUTS
- DRILS
- SASTRERIA A MIDA
- FORRERIA
- GUANTS
- ELASTICS
- LLIGUES
- CARTERES
- BOQUILLES
- PERFUMERIA
- BANYADORS
- ETC. ETC.

GRAN BAZAR DE ROBA FETA
per a Homes, Joves i Nens

PREU FIXE

humana, regint-se uns i altres harmonicament, sense predominis dels mes grans damunt dels petits.

TALLAVENT.
El mejor purgante. Confites **AL-LIER.** Farmacias y Droguerias.

En Felipe Trigo

No pretenim, ni de bon troc, fer lo que se'n diu un estudi, de la figura literaria den Trigo. Ens motiu només un sentiment d'admiració, o millor dit el carinyo que tenim vers l'obra de d'aquest escriptor qui acaba de morir tant dignament...

Precisament era un dels nostres projectes vulgaritzar, encara mes de lo que ho son, les noveles den Trigo, per que elles contenen per nosaltres molt d'evangelic.

Aquí teniu, per exemple, «Las Evas del Paraiso»; constitueixen en el nostre modest enténdre, l'exposició d'unes normes de vida, d'una moral ajustada a la naturalesa humana; un nou paganisme agermanat amb les actuals idees d'igualtat, i justicia social. I no es que n Trigo en aquesta novela, ni en les altres que li hem llegit, farceixi la seva literatura amb

exposicions de theories. Els conceptes de la nova moral, les idees redentores, es formen en el pensament del llegidor per la deducció dels fets que el novelista fa viure en la seva obra amb gran naturalitat.

En aquest aspecte, «Las Evas del Paraiso» es un llibre deliciós. Dues dones joves, casades; l'una repesada, l'altre un xic viva. La repesada te un marit d'idees fi de segle, un home expansiu, generós, apassionat. La dona, viva te un marit quelcom perjudicat d'idees velles, amant de l'ordre, d'idees rigides sobre la moral i l'honor, intransigent amb tota infraecció a les bones costums, si bé que, molt d'amagat, *faltava a la dona*, com vulgarment diem. L'altre marit, no es que fos fidel, sino que no s'amagava de mostrar-se tal com era.

I passa que abdos matrimonis, associats els marits per a una explotació comercial, vivien en un lloc gairebé salvatge de l'India, voltats de negres, sota l'influencia del clima tropical i, res... lo que havia de succedir, la dona de temperament mogut, s'enamora del marit de la seva companya que era del seu mateix taranná, i *vice-versa* amb l'altre esposa i l'altre marit. I com que ja es sabut que per fondo que's fassi el foc sempre respira, l'un marit sab que l'al-

tre li pren la dona i l'altre ho sab de l'un... El de les idees regides volia arreglar-ho en el *campo del honor*. Pero l'altre, fa que passin dies, que'l temps fassi la seva obra... I en aquest entre mig, un dia, el marit de l'honor, que vivia amb la dona de l'altre aixís com l'altre vivia amb la d'ell, s'adona de que la seva nova companya li havia fet una escapada a la casa del propi espós. Nova qüestió, a resoldre també a trompades. Pero el marit d'idees fi de segle, crida a l'altre a reflexió; li fa veure els fets tal com son, li fa resaltar lo que's la mateixa vida. I la cosa es soluciona de tal modo que, després, ningú hauria pogut saber quina era l'esposa d'un i la de l'altre, i quins eren els fills de l'un i els de l'altre matrimoni, ni quina era la propietat dels uns i dels altres.

Una delicia, en fi...

PALEUS.

AUTOMOVILS. Venta, lloguer i reparacions. Exposició: Rellotgeria Suissa, Rambla 8.

GARATGE-SOLER, Plaça Pi i Margall, Stock Michelin.

El cació Cusi també fa «declaracions»

La guerra «grupeia».

El periòdic del cació Cusi ens entera d'haver celebrat una *interviu* amb el seu amo. La conversa no ha tingut lloc, segons es fa remarcar, ni en luxosos salons, ni en automovil. Tal vegada haurà sigut a peu dret, prenent un gelat amb *neula* en el carretó de la Placeta. També ens entera el redactor—es un dir—del periòdic del cació, que no ha pres notes; es comprén, per la dificultat d'haver-se de treure'l gec. Be podría esser que les quartilles haguessin sigut fetes per algun empleat de la Tabacalera; el mateix Secretari den Cusi. De que li ha de venir a D. Carles, opinar sobre política i política internacional.

A hores d'ara les *declaracions* del diputat Cusi sobre la qüestió internacional, deuen haver donat la volta per tots els grans diaris de les cinc parts del mon. Perque les idees que's manifesten en aquella *interviu* nomes es poden veure expressades en un discurs del Noi de Tona, del qual ja hem tingut ocasió de veure i oír com la magne qüestió internacional, aquell il·lustre orador la *tocava* pla més extensament i molt abans que'l cació Cusi. Encare que, avui dia, amb aixó de la guerra *grupeia*, qual-sevol s'atreveix a opinar.

La política hidràulica den Gasset.

El diputat elegit per el Ros, el Xato i el Garbat, per els catòlics i per alguns republicans, federals històrics a la *qüenta*, opina també sobre política nacional.

En Gasset, el polític anticatalá, de *El Imparcial* ha trobat en aquest diputat a qui els regionalistes figurencs apoiaven, un deixeble de la seva política hidràulica que ja fa riure a tot-hom.

En Cusi, doncs, ara, está per política hidràulica i diu que no es partidari de discussions ni baralles de l'altra política.

Ve a dir que, vol tranquil·litat i bons aliments. Ara que'ls seus corre-

ligionaris, tant els catòlics com els *vermells* del carrer den Lasauca, han fet tota mena de batalles polítiques, ell, en Cusi, qui per política s'ha fet partidari de treure els consums després d'haver influït perquè no's treïessin, ara, en Cusi, diu que no está per lluites polítiques! Es veu que está acostumat a tractar amb els Pascals, Luisitus i Samarucs, els quals estant embadalits davant del poder del *Procer*.

El diputat cació vol sentar *basas* i com mes el fan enraonar els seus secretaris, mes el posen en ridícul.

La cantarella de que *l'be del país* está en *fer reformes* i no fer política, es tant vella com els governs que's malmenen tots els quarts del poble malgastant-los en guerres en lloc d'aprofitar-los en *canals, carreteres i ports*. D'aixó es tracta precisament senyor Cació! La política es aixó: fer reformes en be del país! Pero el cació, ens vol donar gat per llebra, probant de fer creure a quatre tonsos que un govern, que un regim que tot s'ho gasta en guerres i en esquàdres, que després no serveixen, i en altres coses que no's saben ben bé pel clar, ens ha de fer un paradís voltat de canals i camins? Es, la vella cansó aquella de que per obres públiques mai hi ha una pesseta en caixa. Els Gassetts de les *reformes hidràuliques*, els Burells *reformadors de l'ensenyansa*, els Aibas *hisenidistes* que entrebanquen, per odi a lo catalá, l'obra pedagógica de la diputació de Barcelona, *per be del país* han d'esser foragitats del poder amb tot el sistema que'ls aguanta, amb els cacios com els Cusi, que aquí en les comarques rurals es peixen, amb els privilegis que obtenen, per anar després a votar aquells presupostos i crédits extraordinaris per a guerra i marina i per a el Marroc, que deixen sensa una pesseta les caixes d'obres públiques!

No veu el senyor Cació que aquesta farça es tant grollera que no pot enganyar a ningú. O, sino que miri al seu entorn el *personal* que's fa portaveu de la seva política hidràulica.

SE VENDE.—Gran arca de hierro para caudales. Un juego vidrieras artísticas para portal grande. —Razón: casa Canet.

El pacte de San Gervasi a l'inrevés.

La *Publicidad*, de dimeeres, en una correspondencia gironina deia:

«Notes electorales.—A pesar de que los trabajos se llevan a cabo con gran secreto i la más refinada cautela, no ha sido ello obstáculo para que este corresponsal se enterara de los planes i componendas pactados entre liberales, radicales i federales disidentes del distrito de Figueras, para las próximas elecciones de diputados provinciales.

La coalición, es un hecho, pues el pacto para derrotar a los amigos del señor Salvatella está estipulado y firmado ya.

Hasta el presente, sabemos que los amigos del actual diputado a Cortes por la capital de Alto Ampurdán, señor Cusi, han designado por candidato al abogado don Juan Galt Rigau, que ya fué

diputado otra vez; que los elementos radicales han designado a su jefe don José Torroella: solo falta designar el candidato de los federales disidentes».

Primer de tot, deixeu-nos riure amb aixó de la qüestura den Pepet Torroella. Ja ho hem dit altres vegades que tot aixó de la política dels federals històrics del carrer den Lasauca, es cosa carnavalesca. Sembla talment un sainet.

Si un Pepet Torroella es *quefe* d'un partit, un Luisitu pot ser una eminencia, un Cusi pot esser Diputat, un Bombita pot esser el «supremo Rector de la cultura nacional» i un Romanones President del Concill de Ministres. Tot guarda proporció. Lo que vol dir que aquestos que fan el farell i s'en van per mon enllá dels Pirineus no i e-guerren pas del tot.

Tornant-hi, doncs, amb el pacte de Sant Gervasi a l'inrevés, o sia amb la «Nova Solidaritat» formada per los *amigos de Cusi* els federals disidents, els lerronxistes a les ordres den Pepet Torroella i els catòlics regionalistes que segueixen les inspiracions de *La Veu de l'Empordá*, ara, amb motiu de les eleccions provincials, aquesta xanfaina s'enriquirà de matijós; es destacarán tots els colors i tots els tons, des del vermell anticlerical, al negre de la levita del senyor Esteve, de les sotanes dels de *La Veu*.

Tot será per a major gloria del Procer cació, qui s'ha rigut dels vermells, dels blancs i dels negres. Ja ho te prou dit: ell no está ni per *carallades* oratories, ni per baralles polítiques; el *Banco de España*, la tabacalera, les contribuciones, els plats de les aigües i tot lo altre que's pesca essent bon servidor del poder central, aixó son durus; lo altre son romansos. Ell només fa que aprofitar-se de la tontería dels senyors Esteves de la dreta, de les rencuïes polítiques i personals dels infelissos de l'esquerra i del poc escripú polític de certs *redentors* aficionats a «probar una sota» en la taula verda, i per lo tant necessitats de cobrar campanyes a favor del cació.

En una xanfaina tant complicada, en la que s'hi aglomeren tantes ambicions, lo difícil es, ara que ve l'hora de repartir, acontentar a tot-hom. Segons la versió gironina, per ara, els catòlics-regionalistes, es queden amb un pam de nas; mentres els demés fumen, amb tabacalera o sensa, ells escupen. Be es veritat que, essent persones de creencies deuen confiar en trobar recompensa en l'altre mon.

En el carrer den Lasauca, els federals disidents, sembla que dubten, per a proclamar candidat, entre el conservador mauri-datista senyor Moragas i l'exdiputat provincial senyor Lloveras.

Amb que s'han de veure, pel seu mal cap!

AIGÜES DE VILAJUIGA.—Chalets amoblats per a llogar.—Informes al Sr. Administrador D. Ramon Margineda.—VILAJUIGA.

REMITIT

Sr. Director de EMPORDA FEDERAL.

Señor de mi consideración mas distinguida: Por lo que interesa al público de esta ciudad conocer cuanto se relaciona con las aguas potables que la abastecen y para restablecer la verdad de los hechos en que actua la Sociedad I. de Aloy y C.^a, estimaré a V. tenga la bondad de dar cabida en el periódico de su

digna dirección a las cuartillas que le acompaño y que con esta misma fecha remito tambien al Sr. Director de *La Veu de l'Empordá*.

Anticipándole las gracias me reitero su affino. s. s. q. l. e. l. m.

VICENTE ROS.

Sr. Director de *La Veu de l'Empordá*.
Ciudad.

Muy Sr. mio: Aludido en el suelto de crónica que, encabezado con «Les aigües potables de Figueres», fué publicado en el último número de *La Veu*, puesto que el escrito a que dicho suelto se refiere hubiere redactado y firmado como a Secretario que soy de la Sociedad I. de Aloy y C.^a, y, por lo tanto, he de ser forzosamente uno de los que *mangoneigen* la cosa en aquella entidad, me veo en el caso de cumplir un deber y ejercitar un derecho contestando, aunque particularmente, al poco meditado suelto en cuestión.

Conozco al autor de la gacetilla que motiva estas líneas y—lo digo sin jactancia—no me costaría gran trabajo darle uno de aquellos *meneos* que levantan ampollas, como vulgarmente se dice, lo que tiene muy merecido. Pero no tema que lo haga si a ello no me obliga una nueva intemperancia suya. Entre él y este *mangoneigedor* se levantan un hábito, que yo respeto, y una distinguida y bondadosa dama que merece todas mis consideraciones y a la que me doieria mucho dar el más leve disgusto. Y seguramente le daría más de uno, que en todo caso sería contra mi voluntad, si yo como *otro* lo hizo, me metiera en camisa de once varas y prescindiera de la medida y de la corrección que han de usar las personas bien educadas.

Dicho esto, quiero que el irónico gacetillero de *La Veu* sepa que en el original del acta que excitó sus nervios se lee perfectamente bien la palabra *posividad* y no *pasibilidad* como aparece en las copias sacadas a máquina para la inserción en los cuatro semanarios que se publican en esta ciudad. El mecanógrafo, que no es un copista de profesión sino sencillamente un aficionado, lamenta que su equivocación haya dado lugar a una *triquinuela* de pésimo gusto y de una quisquillosa finalidad. No crea el gacetillero que por lo que acabo de decir trate yo de excusarme ni tenga pretensiones de ser un miembro de la Real Academia de la Lengua. Por el contrario, reconozco noblemente que Dios no me llamó por el camino de la Literatura. No todos los mortales tenemos la suerte de figurar en el catálogo de los sabihondos, como seguramente figura el pulcro gacetillero de *La Veu*, y no tenemos más remedio que conformarnos con los inexcrutables designios de la Divina Providencia.

A otra cosa, que para mis consocios, y para mí, tiene más importancia y que es preciso rectifique V. ó mantenga con todas sus consecuencias, señor gacetillero: Emplee V. las palabras *mangoneigen* la cosa, refiriéndose a la marcha que siguió la meritada Sociedad de Aguas, y yo, el más humilde de sus accionistas, invito a V. cortesmente, sin arrogancia, pero sin humillaciones, a que retire aquella palabrota de mal gusto y de peor intención, por ser consignado tan injusta como caprichosamente.

Dice V., señor gacetillero: «Concretant-nos a l'última vegada que ha faltat aigua potable, que's el dilluns i dijous de la present setmana, la que ha motivat dit escrit...» A lo que replico yo: No es cierto que la última vez que faltó agua motivase el acuerdo de la Sociedad I. de Aloy y C.^a; ni es admisible que se concrete la discusión a un, relativamente

pequeno laps de tiempo. Es preciso que volvamos la vista hacia lo pasado sin olvidar lo presente. Es preciso remontarnos a la época en que para la elevación del agua se utilizaba como fuerza motriz el vapor o el gas pobre. Es preciso recordar al gacetillero, por si se le ha borrado de la memoria, la ida a Vilafant, en el verano de 1914, de un señor Ingeniero y un conocido industrial de esta localidad, encargados por la Sociedad de Aguas de proponer a la familia del Sr. de Maciá un arreglo que habia de beneficiar a todos y evitar las múltiples y repetidas quejas que se producian por falta de agua; proposición que fué rechazada. Es preciso recordar, finalmente, que de algunos años a esta parte son incontables las fundadas quejas que han llovido sobre la Sociedad «L. de Aloy y C.», producidas por los señores plumistas y clientes, a causa del intermitente servicio en la elevación del agua. Aquí están gran número de aquellos señores y a su testimonio me remito.

Respecto a la construcción de un depósito de mayor capacidad que el utilizado hasta hoy, ya sabe el gacetillero que no es indispensable ni conveniente. No es indispensable, porque no es menester mayor cabida si se eleva el agua con regularidad y no se distrae una buena parte de ella para el riego de ciertos terrenos. No es conveniente, porque estando depositada mucho tiempo nada gana en sanidad la que ha de utilizarse para usos domésticos.

Si la Sociedad «L. de Aloy y C.», ha gastado poco o mucho en la construcción de pozos para alumbrar agua; si estos son o no abundantes en tiempos de sequía, y si los accionistas tienen o dejan de tener dinero por haberse gastado grandes sumas en la construcción de dichos pozos, todas estas son cosas que nada importan al gacetillero de La Veu, como a mi nada me importa ciertos negocios que han resultado ruinosos y que por prudencia me callo.

Me queda mucho por decir, pero este escrito se haria interminable y debo dar fin al mismo. No lo haré, empero, sin aconsejar al gacetillero en cuestión que otro día no comente ni replique a ningún escrito dirigido a su periódico, si éste no lo inserta, pues ello está reñido con las reglas de la buena educación.

Ahora, señor Director, cúpleme dar a V. las gracias anticipadas por si ordena la inserción de este escrito en el próximo número de La Veu, y reiterarle el testimonio de mi consideración.

Figueras 7 de septiembre de 1916.

VICENTE ROS.

EL NOTARIO

de esta Ciudad D. Martin Mes- tres, ha trasladado su despacho a la calle de La Jun- quera, núm. 5, 1.º

Una tragedia.

El dilluns passat, entre la matinada i les primeres hores de la tarda moriren donya Flora Margall, viuda de D. Anton Gimenez i el fill únic d'aquest matrimoni el jove de 18 anys D. Joan Gimenez. No fa gaire mes de mitg any que ocoregué la d-funció del Sr. Gimenez pare i espós dels ara difunts, deixant-nos dolorosamente estranyats; doncs era home pie de vida i salut.

Sembla fora de dubte que la doble mort de la mare i fill, jove també, sa i robust, per les circumstancies i rapidesa, especialment del noi, en que ha esdevingut, s'ha produït per enverinament. I es recorda que la mort del pare tingué

semblansa amb les que ara han ocorregut.

Ningú atina ni a suposar quina casualitat inexplicable, ni quina má horriblement boja o criminal pot haver produït aquestes morts. El jutjat instrueix diligéncies. Es un assumpte molt delicat i susceptible de lamentables equivocacions.

Per aquestes consideracions, i per no saccejar el dolor de la familia i l'impressió general de tristesa de la nostra petita ciutat en la qual tantes bones relacions hi tenia la familia Gimenez com hi te la de la difunta viuda senyora Margall, ens abstenim de donar detalls i d'allargar el per nosaltres corprenedor relat d'aquesta tragedia.

No cal pas dir com a les demostracions de condol que ve rebent la volguda familia Margall; hi afegim la nostra, ben sincera.

Per a la sopa dels pobres.

La benemérita Junta de la Mendicitat, baix sobre, i per correu, ha rebut cent pessetes d'un benefactor ciutadà que diu haber-se enterat dels molts gastos a qu'es veu obligada la Junta per a que no falti l'aliment necessari a les criatures que acudeixen als menjadors a tal fi establerts.

La Junta feu constar en acta la gratitud envers l'anónim donant que amb tant de zel se preocupa de fomentar amb son esforç aquesta obra d'humanitat que honora a Figueras.

Escola municipal de dibuix.

Del dia 10 al 30 del corrent mes, estarà oberta la matricula en la porteria del Institut per a tots aquells que vulguin assistir a dites classes, que s donaran com de consuetud de 6 a 7 i mitja de la tarda per a les noies i de 7 i quart a 8 i mitja de la mateixa pels nois.

La matricula es completament franca i el curs començarà el dia 2 d' octubre próxim.

Agafada de dits.

Vels-hi aquí, uns capellans que s'escorren com les anguiles, per a defuger d'intervenir o comentar amb franquesa en el seu periódic, una noticia tirada a volar des de Girona i que fou objecte de molts comentaris en nostra ciutat.

Nosaltres, degut a lo molt que va parlar-sen, várem sapiguer que no era cert que mossen Callís hagués dimitit el càrrec de Rector, i donárem la nova, fa dues setmanes, fent constar una cosa que seria tonto el negar-la: que la inexactitut de la mateixa havia complagut a molta gent, cosa que no era d'extranyar donades les simpaties amb que compta l'actual Rector.

Oi, que aquesta noblesa per part nostra al comentar la falsa noticia semblava que mes prompte havia de plaure a nostres adversaris? Doncs no ha sigut aixís; la franquesa d'aquets pobres reconstruats els ha causat molestia, i si això s'hi agermana, el significatiu silenci de La Veu, detall que no ha pas passat desapercbut a ningú dels seus, resultarà alló tant conegut de: este gallo que no canta...

Com que al final del nostre solt aludiem de manera directa als de ca La Veu, aquesta, en el próxim nombre se despenja amb una conuinació de retalls de diferents solts—especialitat de la casa—en els que s'hi llegeix, qu'ells mai varen creurer que la noticia tingué fonament.

Es a dir, que Vds. comprenien qu'es tractava d'un canard, i en les notes religioses del seu periódic se callan com uns morts una cosa que afecta a tots els seus companys feligresos i al seu cap devanter?

Senyors de ca La Veu...! que con azucar es peor...

I ara, perdónin si una vegada mes els

hem posat en evidencia. Créguim; quien mal anda...

GRAN BAR PARISIEN DE FRANCISCO COROMINAS

Palau, 19, devant la Rambla

Aperitifs - Refrescos Café i Licors de les mellors marques

Fugint de la crema.

En Frederic Gironella, comentant l'actitut de la minoria republicana en lo del plet de Mossen Lleis, ya dir-ne quatre d'aquelles que no tenen volta de full al Sr. Pascal. Aquet, va intentar defensar-se alegant el gasto que ocasionaria el plet, no sens donar de passada, una respallada an el seu compinxe Janet de Navata, futur candidat, segons se diu, pels del carrer de Lasauca en la candidatura del cacic Cusi, en les properes eleccions provincials. (Vivir para ver). En Gironella, que no es manco, va refermar el seu alegat, demostrant com dos i dos fan quatre; i entr'altres coses, parlava aixís an En Pascal: «pro; el senyor Pascal qu'es molt mes vell que jo i que per lo tant podria donarme'n de consells, hauria d'explicar a la gent que hi va venir a fer ell a casa meva pocs dies abans de la presentació d' En Lladó i Vallés com a candidat pel districte de Figueras.»

En Pascal, devant d'això, ha callat com un mort. Es veu qu' En Gironella es sabedor de la clau que li tenca la boca. No es pas un mal castic... per un boter que sempre té la paraula!

La cullita dels raimis a Llansá.

La Junta del Centre Federal d'aquella vila ens recomana fem públic que aquest any, la cullita dels raimis es farà molt aviat, que será mitjana i el fruit superior en grau alcoholic.

Per lo tant, els que desitjin comprar raimis de Llansá, cal que no badin.

CONFERENCIES

per a noies. Lletres, i labor de totes classes. D. Lluïsa Serra, Mestra Superior. —Cervantes 18-2.º

ANUNCIS

Aquesta setmana, només n'hem rebut tres, que fan a saber lo següent:

Que'ls agutzils municipals passarán les fulles per a el padró de cédules personals.

Que's cobrarà a domicili l' arbitre sobre inscripció de carruatjes;

Que D. Josep Pomés ha de colocar un motor en la casa n.º 4 del carrer del gloriós Sant Roc.

D. BOSCH (fotógrafo)

Calle de Liers, n.º 20.—FIGUERAS

Decidido e infatigable siempre, en introducir dentro de mi magestuoso y espléndido taller fotográfico, todos los adelantos de la fotografía moderna; me es grato anunciar, que después de haber adquirido como único en la provincia, el maravilloso invento de las fotografías Animadas; ahora me honro también, en anunciar un trabajo único en la provincia y es el de trasportar en portal minia-

da, el retrato de una señora sea de edad, o joven, en el más rejuvenido y hermoso cromo, de los que se ven expuestos en las librerías.

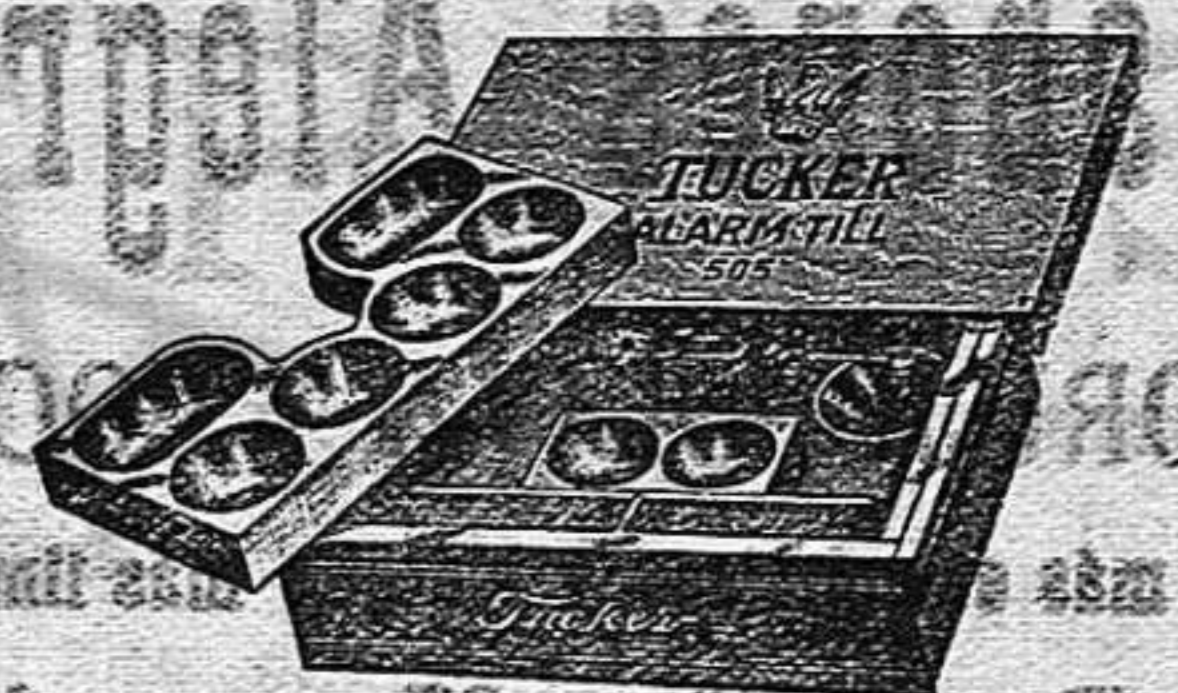
También acabo de instalar como he visto en Paris en un departamento de mi espacioso jardín, una pista expresa para fotografiar automóviles y cualquier otro carruaje, incluso caballos sueltos y con jinete, para cuyos trabajos, acabo de montar un Lente que posee un Angulo potentísimo.

PRECIOS SUMAMENTE AJUSTADOS

El mejor purgante. Confites AL-LIER. Farmacias y Droguerías.

Calaixos Automàtics

amb timbre d'alarma

FRANCISCO BATET

PLAÇA DEL COMERÇ, 6

Per a anunciar en «Empordà Federal» cal dirigir-se a n' en F. Batet (Plaça Comerç)

Mercat del dia 7 de Setembre

Table with market prices for various goods like Blat, Ordi, Civada, etc., with prices in Hectòlitre and metric units.

REGISTRE CIVIL DE FIGUERES

del dia 3 al 9 Setembre de 1916.

NAIXEMENTS

- List of births: Dia 3.—Florentina Rutllan Guerra, 3.—Margarida Cristina Pallisera, 4.—Francisca Castells Guardiola.

MATRIMONIS

- List of marriages: 3.—Albet Climent Deusdad amb Francisca Collgrós Pujol, solters, 9.—Ramon Gallego Jimenez amb Llucia Barbosa Casademont, solters.

MORTS

- List of deaths: 4.—Margarida Cristina Pallisera, 2d, 5.—Flora Margall Colls, 49 a. v., 5.—Joan Gimenez Margall, 18 a. s.

Imp. J. SERRA, Caamaño, 21.—Figueras.

«El Eco de la Moda»

NARCISO FONT

SASTRE-MODISTO

Plaza Constitución, 4 y Portella, 1.—FIGUERAS

Corte y confección elegantes.—Especialidad en trajes de Señora y de ceremonia.—Gran esmero en todos los trabajos.

DISPONIBLE

Academia especial preparatoria PARA INGRESO EN EL

Cuerpo de Correos

dirigida por los Oficiales del mismo, D. Francisco Ludevid y D. Ramón Gallego.

INFORMES: En la Administración de Correos de esta Ciudad.

BANCA Y CAMBIO

DE

J. FERRÁN Y GALTER

(Sucesor de Miguel Coldecarrera)

Compra y venta de valores, pago de cupones, descuentos de letras, giros sobre París y plazas de España, cambio de monedas, cuentas corrientes, depósitos de metálico y de títulos en custodia, etc. etc.

Calle Vilafant, 2 y 4.—FIGUERAS

Per a anunciar en «Empordà Federal» cal dirigir-se a n'«en F. Batet (Plaça Comerç)»

Jabones Alegret

ORUJO, OLIVA Y COCO

los más económicos y los que más limpian

Despacho: Nueva, 4

Consultorio del Dr. Tutau

Para enfermedades Venéreas y de la Piel

Nuevo horario de Consultas

Días laborables De 11 a 12 mañana (Jueves: solo de 10 a 1 mañana) excepto los jueves 4 1/2 a 6 1/2 tarde (Festivos « 10 a 12 id.

Calle Vilafant, 24, bajos.—FIGUERAS

RIPOLL

Practicant-Callista

Ofereig son nou despatj i serveis en el ram de Callista, per a el tractament de les malalties dels peus. Curació pròxima i radical dels ulls de gall, talongia, verrugues, mal perforant, suor abundant i pudente dels peus. Tractament dels ulls de polki duresos.

MANICURE.—El gran chic de les senyoretas elegants, es la manicura, que deixa les mans igual que de cera.

De 9 a 1 i de 3 a 7.—Serveis a domicili.—Placeta (Rambla) 7, pral.—FIGUERAS.

EL 24

GRAN ALMACEN DE MUEBLES

—DE—

ESTEBAN VILANOVA

24, Calle Ancha, 24.—FIGUERAS

Exposición permanente de toda clase de muebles. SOLIDEZ, ELEGANCIA, BARATURA. Especialidad en muebles de encargo. No comprar sin antes visitar el 24.

Se hacen calados y se bordan a máquina, mantelerías, juegos de cama y toda clase de ropa blanca y de color.

Se bordan Postales Cervantes, 72.

No puede prescindir de este interesante libro que quiere conocer al detalle los nombres y domicilios de todos los que en dicha región ejercen alguna industria (comercio, profesión o cargo oficial). Contiene, además, todas las vías de comunicación, correos, telégrafos, teléfonos, servicios de coches y automóviles, balnearios, aguas minero-medicinales y cuantos datos geográficos, históricos y estadísticos son de interés general.

Aranques de Aduanas, tratados de comercio, medidas, pesas y monedas y tarifas postales y telegráficas.

Cuatro preciosos mapas en colores, los más completos que se han publicado.

10 pesetas en toda España, franco de portes

OFICINAS: Consejo de Ciento, 240 - BARCELONA

QUIN GENERAL DE CATALUÑA (BILLY-BRILLIÈRE - RIERO)

APIREXINA ELFA

UNICO BAGILICIDA CAPAZ DE VENCER EN POCOS DIAS TODA INFECCION ENDO-DIGESTIVA

DEPÓSITO. Farmacia J. Cusi.

ACADEMIA PARISIEN

DE

CORTE Y CONFECCIÓN

DIRIGIDA POR

PAQUITA GUSO CARRÉ

CON TÍTULO DE PROFESORA DE CORTE

EXPEDIDO POR LA ACADEMIA CENTRAL MARTÍ

AUTORIZADA POR EL GOBIERNO DE S. M.

CON REAL PRIVILEGIO

EXCLUSIVO DE INVENCION

La enseñanza de todas las especialidades del ramo profesional de la costura, está repartida en dos categorías, Primera y Segunda Enseñanza, o sea Elemental y Superior.

La Primera Enseñanza abarca la modistería, para las que desean cursar el oficio de modista o para las que desean saber cortar y confeccionar sus trajes y los de su familia.

La Segunda Enseñanza es una ampliación de la Primera, complementada con todas las ramificaciones o especialidades profesionales, que constituyen la carrera completa para las que deseen alcanzar mayores conocimientos y deseen conocer a la perfección, todas las modalidades que abarca el arte del corte, en la modistería y demás.

Podrán las alumnas escoger al matricularse en la forma de pago de 100 pesetas la Primera Enseñanza, o bien 10 pesetas cada mes.

Caamaño, 1 principal.—FIGUERAS

Se entregarán los Programas de Enseñanza a quien los solicite.

NOVEDADES PARA SEÑORA

Hijos de J. Matas

FIGUERAS